

Es Molí Nou

Vilafranca - Setembre de 1996 - Any X - N° 108

El poble acomiada a Sor Maria Monserrat i a Sor Francisca • Tres anys sense aclarir l'atemptat contra Tomeu Oliver • Caçadors o escopeters? • El Vilafranca comença amb bon peu a Regional Preferent.

Es Molí Nou

Publicació mensual de
l'Obra Cultural Balear

Depòsit Legal
PM - 336-1986

Edita:

Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Coordina:

Jaume Català

**Assessorament
linguístic**

Maria Coloma Mesquida

Han col·laborat:

Miquel Barceló
Joan Jaume
Francisca Martí
Biel Montserrat
Jaume Nigorra
Joan Rigo
Guillem Sansó
Jaume Sansó
Pep Mascaró

Redacció d'Esports:

Guillem Mas
Jaume Vidal
Antoni Sansó

Foto portada

Joan Jaume

Imprimeix:

GRAFIQUES SIBA
Eng. Felicià Fuster, 21
Tel. 52 32 44
Santa Margalida

**Els articles publicats
en aquesta revista
sols expresen
l'opinió dels seus
autors**

*Editorial***Per una temporada millor**

El C.F. Vilafranca acaba de començar la temporada. El primer equip ha estrenat categoria dins la Regional Preferent i la resta de conjunts de la pedrera ho faran en les properes setmanes. L'estrena de categoria del primer equip sembla haver eclipsat a la resta de formacions: futbol-5, Benjamí Futbol-7, Alevi Futbol-7, Cadets, Juvenils i la secció juvenil i cadet de voleibol. Tolo Rigo, Xavier Garcies, Jordi Rosselló, Antoni Garcia, Mateu Català, Sebastià Barceló, Joan Morlà i Jaume Febrer, són vilafranquers que després d'haver-se foguejat en les categories inferiors ben bé podrien representar el futbol vilafranquer. Idò d'aquest petit planter, només els quatre primers tenen fitxa del primer equip. Antoni Garcia pot acabar en el Sant Joan perquè l'entrenador, Josep Sansó, no li veu lloc en el conjunt que, diuen, aspira a mantenir la categoria de Regional Preferent. Mateu Català, recent pujat dels juvenils jugarà en el Porreres, perquè no té la confiança de l'entrenador; Sebastià Barceló jugarà amb l'equip de penyes perquè les normes de preparació del primer equip no li respecten certs plaers ben guanyats, segons diuen que confessa el jugador, després d'una setmana de feina; Joan Morlà jugarà en el Petra també perquè no se pot adaptar a la disciplina del club local i Jaume Febrer jugarà també amb l'equip de penyes «Sa Penya». Aquí es demostra que podria haver-hi molts jugadors de la vila en el primer equip, però la disciplina imposada pel club no quadra amb la forma d'entendre l'esport de molts joves del poble.

L'arribada de jugadors forans i alguns de renom que procedeixen de Tercera Divisió no encaixen dins la pretensió de mantenir la categoria. Més bé sembla un intent de llançar el Vilafranca al precipici econòmic de la Tercera Divisió en el que ja han caigut la majoria de pobles de la nostra contrada (recordem Montuïri, Badia de Cala Millor, ...). Temem, igual que molts pares de jugadors del planter, que tots els esforços recaiguin damunt el primer equip i la resta no arribi ni als roegons del pressupost del club, que per cert encara no s'ha fet públic.

Aquesta pàgina editorial que avui obri la revista va dedicada al futbol per diverses raons. La primera per donar tot el nostre suport a l'esport local sempre i quan la planificació d'aquest compleixi els deguts rigors de ser una eina d'unió entre persones amb un objectiu comú. La segona per advertir que la nostra funció crítica, amb tots els errors que poguem cometre, no minvarà davant les malhumorades d'alguns directius que no acaben ni saben encaixar-les esportivament. I la tercera perquè creim que el futur de l'esport de Vilafranca no està en si el primer equip baixa, puja o es mantén, sinó en la feina sèria que requereix el mantenir els equips del futbol base.

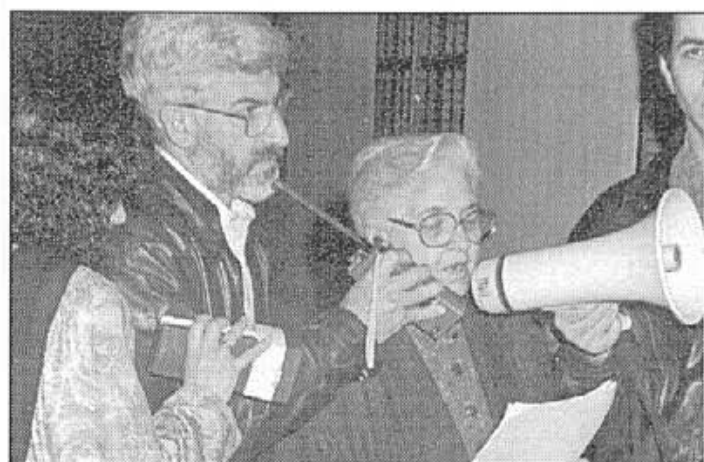
A partir d'aquí exigirem que la transparència sigui una regla de conducta dins el club. El poble té dret a conèixer com es gasten els doblers que l'Ajuntament dona al club de futbol i té dret a saber perquè, per exemple, les al.lotes del voleibol no poden entrenar perquè no els hi volen encendre l'enllumenat de la pista. No arreglar la concessió del camp de futbol no és de rebut, i més quan aquest s'extralimita en les seves funcions i maltracta als al.lots amb males contestes, i això no vol dir que no es valori la gran labor que ha fet fins ara pel nostre futbol, per molt protegit que aquest sigui del batle i a la vegada directiu del club. Rompem una llança per a què el club sigui transparent, que digui què li costa cada secció i com distribueix les subvencions públiques o d'aquelles persones que donen donatius per al futbol base i aquests van a parar a la caixa grossa del club. No estaria de més que a final de cada temporada publicassin la compte de resultats, perquè resulta que els pares dels nins que juguen a futbol també paguen i veuen amb certa ingratitud com algun directiu s'ompli la boca dient que els equips de la pedrera només duen perjudicis.

Des de la nostra secció esportiva, ho repetim una vegada més, intentarem fer tot el possible per a informar de tot quan succeeixi dins el club, dins i fora del camp, tot i recordant que el primer equip només és un conjunt més dels que integren el club. I si no és així que ens rectifiquin.

El poble acomiada les monges sor Maria Montserrat i sor Francisca

Les conegudes sor Maria Montserrat i sor Francisca s'acomiadaren del poble de Vilafranca el passat 27 de juliol per desenvolupar a partir d'ara la seva tasca favor de la comunitat religiosa de la Colònia de Sant Pere d'Artà. La despedida es feu a l'església de Santa Bàrbara sota la mirada trista de tota la gent que els ha vist treballar tant en favor del nostre poble en labors de caire educatiu, social o parroquial. Durant l'acta l'ajuntament e'ls hi feu l'entrega d'una tavallola brodada i se'ls hi donà les gràcies per tot el que han fet. Les dues monges duen més de vint anys treballant per la comunitat religiosa i per la nostra gent i a partir d'ara començaran una nova etapa en aquella comunitat

Les dues germanes de la Caritat reberen una festa d'acomiadament el passat 27 de juliol a l'església parroquial

on esperem que hi trobin un ambient agradable i fructuós. Des de la revista només ens queda donar-lis la nostra més sincera enhorabona i desitjar-lis la millor sort a partir d'ara.

La nova superiora a partir d'ara serà sor Teresa Antic de Son Macià a la qui també li desitjam molta sort en la seva nova funció.

Tres anys sense aclarir l'atemptat contra el cotxe de Tomeu Oliver

L'Ajuntament demana a la Delegació del Govern que impulsi l'investigació

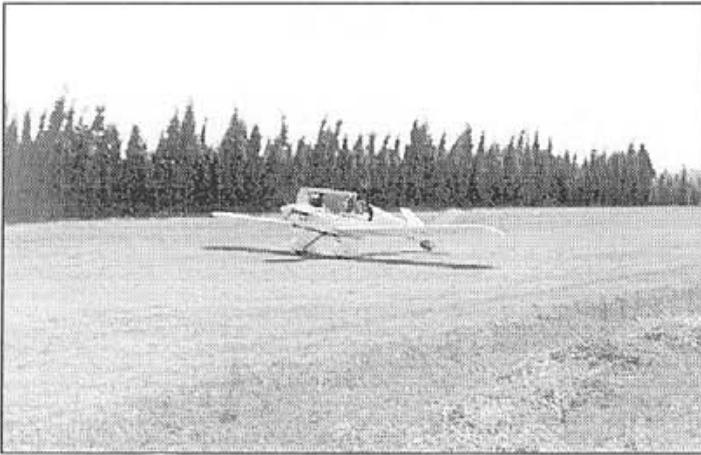
(M.B.)- A la nit del 23 de maig de 1993 el regidor del PSM Bartomeu Oliver va veure com unes mans macabres prenen foc a dos vehicles familiars. Un d'aquests va quedar calcinat. La investigació policial no se sap a hores d'ara en quin punt està i ja només queda un any i mig per a que el delicte prescrivui, és a dir que passat cinc anys la localització dels autors de la covarda acció no suposaria cap condemna.

Segons les investigacions personals de l'afectat els instigadors eren persones de la vila i els autors materials veïns d'un poble veïnat. «Jo he donat noms i pistes a la Guàrdia Civil i al jutjat. El que no puc fer es d'interrogador. Això es feina de la Guàrdia Civil», diu Tomeu Oliver. Per a Oliver, «si se treballàs amb serietat

hi ha persones que confessarien els noms dels instigadors vilafranquers que es reuniten a una casa de fora vila amb els autors de l'atemptat als qui incitaren per dur a terme la brutal acció que posà en perill la meua vida i la de la meua família». «No estic disposat a que els culpables dormin tranquils» ha assegurat l'ex regidor.

Una avioneta aterra al camp de vol de Son Nuviet procedent de Madrid

Les quatre de l'horabaixa de dia 25 d'agost de 1996, haurà de passar la història del poble com la data en què un avió aterrà al nostre poble. La pista del camp de vol de Son Nuviet es convertia així en la tercera més important de la nostra illa, després de les de Son Sant Joan i Son Bonet. El pilot fou en Joan Socías, un jove de 38 anys nat a Son Espanyolet i que viu habitualment a Madrid i que es desplaça amb la seva avioneta, construïda per ell mateix, fins a Mallorca per ajudar a un germar seu que es troba malalt.

Els motius pels quals es decidí per aterrar a Son Nuviet varen ser la quantitat de tràmits burocràtics que requereix la direcció de l'aeròdrom de Son Bonet per aterrar allà. Així doncs, Es Molí Nou no es volgué perdre aquesta fita històrica pel nostre poble i la va viure en directe.

L'avioneta està batejada amb el nom de "Dimoni", i

El viatge des de Madrid durà quatre hores i mitja amb una velocitat de creuer de 140 km a la hora i amb un consum total de 25 litres de benzina

té un cubicatge de 1000 centímetre cúbics, amb un motor de dos cilindres, paregut al que duu el model "Escarabat" de Volkswagen, una longitud de 4 metres i amb la curiositat que per posar-lo en marxa s'ha de fer voltar l'hèlice. El viatge des de Madrid durà quatre hores i mitja amb una velocitat de creuer de 140 km a la hora i amb un consum total de 25 litres de benzina.

Nota positiva del mes

Neteja del Parc Pere Fons

Durant els primers dies de setembre els operaris de la brigada municipal feren una gran labor netejant el degradat parc, dedicat en el seu dia, malgrat que molts ja no ho recordin, a l'ex-recotr de la vila Pere Fons i principal impulsor d'aquell espai. Des d'aquesta pàgina volem felicitar l'Ajuntament, per haver netejat aquest parc,

sobretot ara que el curs escolar torna a començar.. Esperem que a l'hora de tornar a netejar-lo no s'esperi el començament del proper curs.

Comença amb normalitat el nou curs escolar

El curs escolar ha començat amb normalitat tant al col·legi "Es Cremat" com a Ca ses Monges. Enguany s'estrena a Vilafranca el nou sistema ESO, que s'aplica únicament al curs de setè que a partir d'ara passarà a denominar-se primer d'ESO. Aquests alumnes no s'han vist obligats a desplaçar-se a l'institut de Manacor com ho han hagut de fer escolars d'altres pobles. També els nins que enguany havien de fer el segon curs d'Educació Infantil en "Es Cremat" han sofert canvis i hauran de tornar a Ca ses Monges.

Quan el mal ja està fet

En aquesta vila on ningú controla l'entrada dels menors de 16 anys als bars i pubs i si se'ls hi serveixen o no begudes alcohòliques, la major acció policial que es recorda de la Guàrdia Civil ha tingut lloc durant la primera quinzena d'aquest mes de setembre. Resultat: tres joves detinguts per tenir sembrada maria (cannabis), planta que serveix per fer el cigarret de droga fluixa (un poc més fort que el tabac mateix) conegut com porro. A la nostra vila, on no es tallen d'arrel les carreres de motos o cotxes pels carrers ni s'augmenta la vigilància en la recerca de sospitosos després de haver-se comès un robatori, la plantació d'herbes alucigenes és matèria prioritària per als que tenen la missió de vigilar per la plena convivència i seguretat dels ciutadans d'aquesta vila.

Els fets protagonitzats per la Guàrdia Civil, des d'una desmesurada mobilització per detenir a tres joves fins a l'hermetisme en donar informació detallada de la seva actuació, perquè aquí no hi ha secrets de sumaris que valguin i el poble de Vilafranca té dret a saber què ha passat, ens situen davant uns moments difícils. Costa entendre que sense haver-hi tràfic de maria la sembra de 12 plantes d'aquesta herba hagi de suposar una convulsió ciutadana. Si l'efectivitat de la Guàrdia Civil s'ha de resumir en perseguir aquesta activitat, tot i reconèixer que s'ha d'intentar tallar d'arrel (no emperò amb aquests mètodes), anam ben servits. La funció social té, n'estam plenament segurs, millors antidòts per a combatre el consum de drogues fluixes que no certs mètodes humiliants de la Guàrdia Civil. Si determinades infraccions, que no tinguin un caràcter greu, es poden resoldre entre una coordinació entre Guàrdia Civil i Serveis Socials municipals, s'ha de seguir la via de la col·laboració i no actuar de forma unilateral per apuntar-se medalles davant el fracàs en altres casos més complicats i seriosos que el perseguir a qui planti cannabis per fumar.

Dit això, no volem que aquestes retxes serveixin de cap manera per aplaudir els fets que aquests dies passats s'han perseguit de forma desmesurada. Quedi clar emperò que els responsables policials no varen valorar, i aquí tal volta sia la seva errada, les conseqüències que portarien la publicitat d'un fet que s'hauran de jutjar (condemnar o arxivar). Si hi ha hagut una actuació policial desproporcionada caldrà més envant demanar responsabilitats, perquè per començar s'haurien lesionats des de l'entorn familiar al professional. I amb el pa de la gent no convé jugar-hi.

Contrarrelotge, ES MOLÍ NOU ha cercat tots els canals informatius per elaborar una informació el més seriosa possible. Les informacions obtingudes han estat les més elementals per confirmar unes dades que no coincidien en alguns medis escrits regionals.

La droga és un conflicte social que es cobra la vida de molta gent. Ha entrat dins tots els estaments de la societat. Seguint la línia dels fets, l'Ajuntament ha reaccionat protestant pel tractament policial que aquests han tingut. En un escrit presentat a la Delegació del Govern, redactat en uns termes

prou contundents i al que aquesta revista ha tingut accés, l'organisme municipal es demana per què la Guàrdia Civil no va consultar amb l'Ajuntament per completar la informació sobre els joves vigilats i si es tenien dades complementàries sobre les persones a les que es pensava detenir baix acusació d'atemptar contra la salut pública. Per tant, sembla encertada la decisió municipal d'exigir al Govern central un acord de cooperació entre Guàrdia Civil i Ajuntament per tal de poder evitar situacions com la viscuda recentment.

Aplaudim que l'Ajuntament, en els termes exposats a la delegada del Govern central, exigeixi «una disculpa pública per cada actuació i detenció on s'hagi vexat la intimitat, els drets humans o s'hagi practicat qualsevol tipus de pressió psicològica al detingut». La condició de base d'un dels detinguts i la narració d'algunes parts de l'interrogatori fan posar la pell de gallina. També seria lloable que la Guàrdia Civil informàs, en pla d'avertència a possibles infractors, «de quins són els delictes, les penes i les sancions en les quals poden incórrer les persones que consumeixen substàncies estupefaents».

En el mes de maig de 1993 un regidor nacionalista del PSM, representant del poble sobirà, fou objecte d'un atemptat quan uns individus li prengueren foc a un cotxe i intentaren cremar-li una furgoneta. Des de llavors què ha fet la Guàrdia Civil?. En quin punt es troba la investigació quatre anys després? Realment, ha investigat el suficient? Ha posat en servei els mateixos mitjans humans per aquest cas como per al dels tres joves detinguts?. El regidor objecte de l'atemptat, Bartomeu Oliver, ha tingut que estar tres mesos esperant aconseguir de la Guàrdia Civil de Vilafranca una fotocòpia de la seva denúncia d'ara fa tres anys i mig. Oliver assegura que ha donat noms i que té identificats als suposats instigadors dels fets (cinc vilafranquers) i als autors materials (dos felanitxers). Aquesta hipòtesi, segons l'ex regidor, ha estat posada en coneixament de la Guàrdia Civil «i un dels suposats instigadors, que tothom coneix, quan fou citat per acudir al quarter es presentà amb una amic tinent del mateix institut armat».

L'Ajuntament, en el seu escrit entregat a la Delegació del Govern, ha intercedit per a saber noves sobre l'atemptat contra un dels seus regidors en el 1993. L'Ajuntament també està interessat en saber quins són els darrers resultats de les missions de vigilància i seguretat de la Guàrdia Civil a Vilafranca. I és que, efectivament, resulta molt sospitosa aquesta polèmica actuació policial en un quarter que precisament no destaca per grans gestes en favor dels interessos dels ciutadans. Creim que si han de repetir convulsions com la viscuda val més que se'n vagin a un altre municipi. A Porreres, les rebrien amb els braços oberts.

Botànica casolana

Miquel Barceló

Un que segueix la veu del carrer i ha llegit els espais que alguns diaris regionals dediquen a succeïts es pot sentir deprimat. Sembla com si a Vilafranca el càrtel de Medellín o la camorra siciliana hi tengués el major cau. I si un es pot assabentar de les actuacions de la Guàrdia Civil sobre la persecució a que sotmet a alguns joves que tenien maria sembrada per a consum propi (que sapiguem la Guàrdia Civil no ha provat el tràfic d'aquesta planta que s'utilitza per fer porros), ja pot fer el corral net, no sia cosa que alguna mala herba sia una cannabis sortida de forma espontània.

Jo que visc al nord-est de la caserna des d'on es controlen els majors canals de sembra i consum en el Pla d'això que se'n diu marihuana (o marijuana) m'he afanyat en fer una segada de mil dimonis al corral. Només he deixat un pebrer que ves a saber tu si en Pepe «el de Jaén» me'l confon amb un «cascajo» (o 'cascaí' com se dise en mayorquín) me'l fotografia i després de confessar-me davant el jutge, havent passat prèviament tres nits al calabós (que no és el mateix que pasar-les a Cala Bos), el Gobierno Civil l'empra per fer-ne un póster de lluita contra el consum de drogues fluixes amb el següent lema: «La vida vale algo más que un pimiento. Toma coca, pero que sea con verduras». Ben pensat, d'ocórrer així, els pebrers serien una espècie en perill d'extinció. Després de veure com tres joves es sentien humiliats per un «vamos a coger a los porros», i després d'estudiar les

darreres actuacions dels homes del «todo por la patria» i «el honor es nuestra mejor divisa» i totes les mendanges aquestes de la filosofia travestida del instituto armado o la darrera moda del PP «paga, tonto, que con los impuestos te vamos a comer», cal agafar-se la botànica casolana amb més seriositat. Tampoc es tracta de denunciar el veïnat perquè suposadament té un cannabis que igual llavors resulta que era un plataner. Hem d'estar segurs, perquè aquí no és Porreres, segueix essent poble de melons, alls i vila natal de Fra Lluís, d'en Tomeu Penya i de la majoria de lectors de «esta revista que pone mal a la Guardia Civil».

#Tampoc es tracta de denunciar el veïnat perquè suposadament té un cannabis que igual llavors resulta que era un plataner. Hem d'estar segurs, perquè aquí no és Porreres, segueix essent poble de melons, alls i vila natal de Fra Lluís, d'en Tomeu Penya i de la majoria de lectors de «esta revista que pone mal a la Guardia Civil».

CRÒNICA NEGRE

Amb l'objectiu d'anar a comprar la novel·la «Cita a Belgrad» de l'escriptor sollerí Antoni Serra, li vaig acopar cap a la Llibreria Quart Creixent situada en el carrer den Rubí de Ciutat. És una llibreria on es poden trobar totes les publicacions en català de l'època i el gènere que es desitji.

En haver entrat vaig saludar cordialment a la madona i em vaig disposar a exposar-li el motiu de la meua venguda:

- Bona tarda -vaig dir-
- Bona tarda. Què desitges? -em contestà la madona-
- Cerc la novel·la «Cita a Belgrad» de n'Antoni Serra.
- Sí, em sembla que la tenim. Són 995 pessetes.
- Au idò, adéu -vaig contestar-
- Adéu i fins una altra.

Quan vaig haver posat els doblers dins el moneder i posat el llibre dins la bosseta que m'havia donat de bon gust la dependenta em vaig quedar uns segons badocant en els vidres de la tenda mirant les darreres novetats literàries en la nostra

llengua. No m'interessava cap llibre en concret però badocava. Amb això, sent una veu en llengua espanyola, que darrera jo va dir:

- «Ves, (dirigint-se a la seva companya) en esta librería todos los libros son en catalán. A esto lo llamo yo racismo».

La meua sorpresa fou majúscula en haver sentit tal filosofada. Em vaig girar a darrera i observà un homenet de cametes curtes, vestit hortera i amb una cara de provenir de l'altra banda del bassiot que feia oi. Quan em vaig topar amb la seva mirada penetrant de la raça «calé», tan

sols vaig optar per somriure. Tan sols un simple somriure. Aquest fet va comportar la resposta de la companya:

- (Llegeixis en la variant pixa barcelonina) Té raó, t'ho diu una catalana.

Que el lector tregui la conclusió que desitji.

Guillem Mas i Barceló

Gloses d'en Biel Montserrat

Aquest passat dia vuit
pujaven a Lluç a peu
ben dematí és lo seu,
ben cansat pujant de buit.

Va ser es meu pujar
d'Inca en bicicleta,
un a peu amb bona marxeta
que per poc me va guanyar.

Llum encòs, roda gruixada,
que me vaig cansar de bo,
un jove de Manacor
ses gràcies pel llum me dava.

De beure li vaig donar
tres pics i ho acceptava
educat, no abusava,
jo amb un pic me va bastar.

Amb ses cames ben cansades,
a les vuit vaig davallar,
me vaig aturar a mirar
una estona ses marjades.

Guapes i de pedres grosses,
totes aquelles parets,
fetes dels repadrinets
que allà hi deixaren ses forces

Pedres tan ben adobades,
tan males de manejar,
curves tan ben ideades
que és un gust poder mirar.

Crec que estan sense ciment,
no és que ho pugui assegurar,
alguns «remendos» que hi ha
ho arreglen malament.

Per no gastar fan un pegat
sa qüestió sortir d'«apuros»
que ses pessetes tornin duros
lo guapo ho deixen tapat.

Si amenaça un esboldrec
s'hauria d'arreglar bé
algun lloc han sabut fer
lo que trob que no hi ha dret.

M'agradaria sentir
d'aquelles parets sa història
que no així es mori
que es record tornàs lluir.

Molts de sabres, molta d'eima
quí ho va fer, qui ho va mandar
que ho va pagar una reina,
per cert ho va trobar car.

Lo molt que allò va costar
en què fos en aquell temps,
quan ve s'hora del pagar
n'hi ha no queden contents.

Sa gent més jove veurà
fer bonys a qualque redol
si no ho saben arreglar
ses pedres prendran es vol.

No es que vulgui dir així,
que n'hi ha que d'això no saben,
de vegades els que manen,
ja està fet, hem decidit.

...

Abans de s'agost acabar
enguany s'apaga s'estiu,
no hauriem d'anyorat es caliu
abans de venir es vermar.

Ha fet un parell de brusques
encara que poca savor,
aviat sortiran bruies
que donaran sa verdor.

La Vila ja se prepara
per sa Festa d'es Meló
sa gent va com animada
per una fira millor.

Participar és ajudar,
entre tots fer més ca nostra,
encara que sigui una mostra,
pels que ho vulguin mirar.

Serà any d'esclatassangs
si segueix així plovent,
bona fira i molta gent
bona festa i que molts d'anys.

Gloses d'en Jaume Nigorra

Diven que s'aranya s'enfila
per estendre els seus filats
fot sa carretera als veïnats
molta terra de la vila

Tota aqueixa Terra Bona
que hi ha per Sa Farinera
s'en durà sa carretera
en que ho diguin dalt sa trona

Terra bona que se'n va
amb pega i ciment armat
i moltes quarteres de blat
fotran els conradors del Pla

Es pagès es troba tant petit
que no sentiran veu seva
però jo puc dir sa meva
perquè me trob del tot ferit

Sempre que penguen un bot
o ballen o estan contents,
jo hauré d'estrènyer ses dents
perquè també m'ho foten tot

Mil nou-cents metres quadrats
m'expropien de conró
i a l'hora de cobrar-ho
no pagaran ni la meitat

Feren molts de vilafranquers
xepant moltes quarterades,
ses butxaques ben fermades
perquè no caiguin els doblers

Si me pagassin lo que val
podria tenir passador
i dels doblers fer un trampó
amb un poc de pebre i sal

Quarterades i molts doblers
que quedaran enterrats
plens de pega i ben asfaltats
que fotran als vilafranquers

De Sant Martí al Molí Nou
és molt curta sa tirada
canviant sa passetjada
hauran d'anar cap a Son Bou

Segons d'on giri el vent
saben sa pols per on s'en va,
sense poder-se passetjar
es quedara molta de gent

Molts de passejos diaris
que sa gent feia per allà
en lloc d'anar a passejar
a l'església hauran d'anar
a fer els seus comentaris
de coses estrefalaris
que sa carretera durà

Si fan aquesta endemesa
de posar pega i ciment
m'hos quedarem molta de gent
"por no ver" tanta bellesa

Casetes, conró i molt d'hort
tot se'n anirà a fer norris.
Germanets això és mala sort:
No passàrem gust i "foris"

Meloners i meloneres
tendran es negoci perdut
es calaix estarà eixut
per mor de ses carreteres

Que mo espenyen de coses
aquests ditxosos governants
fets i desberetats n'hi ha tants
que podriem fer moltes gloses

Si tots feiem una glosa
dita a sa carretera
seria com una rosa
sebrada a sa vorera

N'hi ha molts d'homes empipats
per mor de sa carretera
¿I no hi ha altre manera
de no fotre tants de veïnats?

M'agrada anar a sa vorera
perquè no camin tant tort,
si lleven sa carretera
es poble serà mig mort
Poble unit poble fort
poble fort poble unit
el poble serà destruït
si mig poble queda mort
P.D. No és costum fer desberats
quant sa gent menja un bunyol
a la vila hi ha un redol
que per tot va aigua quan plou
manco per dins aquests grellats.
Això que plou quan no fa sol

Rondalla Depravada

Jaume Sansó

Com ésser el President i anomenar-se Jaume o com ésser el Rei i anomenar-se Boy

Voldria, abans de res, fer una reflexió sobre com, qualsevol fill de veinat, pot arribar a ser president de la comunitat autònoma de les Illes. Tot i així, valgui per dit que soc respectuós i, fins i tot, amable amb el qui avui és el nostre president. El que si vull deixar clar que la forma d'aconseguir-ho deixa molt en entredit que ser el cap polític de la nostra comunitat pot semblar-se més a «Tarzan: Rei de la selva» que a «Ciudadà Kane». Mentre un utilitza la seva influència per assignar-se el poder, l'altre intenta aconseguir aquesta influència per tenir-lo. Aquí, a les Illes, ens trobem davant un fenomen poc comú: les dues idees d'establir el poder es confonen i es creuen. En Cañellas por ésser molt bé en Tarzan i orienta al seu fill «Boy», (en Jaume Matas), per ésser el futur rei de la selva. Un bon dia els mitjans de comunicació treuen a la llum pública que en Tarzan a cobrat comissions de l'empresa constructora de lianes «Trans-Kenia» (túnel de Soller), i que na «Chita», el ximpanzé que havia estat la seva ma dreita, (en aquest cas en Gilet) està acusat d'intentar subornar a un Hutu per que traeixi el seu cabdill, per així, els Tutsi, fer-se amb el govern del regnat dels Hutu (el cas Calvià). En tot i això, en Tarzan està obligat a dimitir de Rei de la selva, tot està preparat perquè en Boy es faci càrrec de la situació, però pel mig s'hi fica un dels cocodrils amb els que sempre lluitava en Tarzan i s'apodera del tron, (en Soler). El cocodríl dura pocs mesos al davant del regnat: en Tarzan conspira des de l'ombra i fa servir la seva influència per derrocar el nou Rei. Aconseguix que tots els ximpanzes facin fora el cocodríl per així en Boy fer-se amb el poder. Ho

aconsegueixen malgrat l'oposició d'un ca Eivissenc (en Marí Tur) i d'una jeneteta (n'Aina Vidal). En Boy ja és el nou Rei i amb ell totes les aspiracions, comissions i revenges d'en Tarzan es compliran, igual que si fos ell mateix qui està al front del regnat.

Questió: a quins animals representem nosaltres en la selva d'en Tarzan per no posar fi en aquesta pel·lícula?. Resposta: els "Ñus".

L'única cosa de la que em podeu acusar és de no haver posat més noms i arguments en aquesta pel·lícula. Del demés no en soc responsable, sols en soc un conta-contes. El proper mes: «Pocahontas» i l'altre: «Set núvies per a set germans».

#'... Tarzan conspira des de l'ombra i fa servir la seva influència per derrocar el nou Rei. Aconseguix que tots els ximpanzes facin fora el cocodríl per així en Boy fer-se amb el poder. Ho aconseguixen malgrat l'oposició d'un ca Eivissenc i d'una jeneteta.

Illes Balears
Projecte De País

Consell Assessor de Radiu i Televisió
Cooperació a les Illes Balears

amb el suport de

Comunicació al servei del nostre poble

Guillem Bauçà i Sastre

Arquitecte Tècnic

Núm. de colegiat: 761

C/. Sta. Bàrbara nº44
07250 VILAFRANCA
Mallorca

Tel. 56 01 00

Es Molí Ecològic

Caçadors o ... escopeters?

Un diumenge qualsevol de l'any passat passant pel puig de Bonany no arribarem a l'ermita degut a un motiu que res tenia a verure amb el nostre cansament, sino més bé amb la nostra por: era tal el renou d'escopetes que es sentia, que semblava estàssem a un camp de tir i no dins del pinar tranquil del puig. El fet em provocà gran indignació i sorpresa a l'adonar-me que no podia anar a passejar un diumenge tranquil. Lament degut a que unes altres persones tenien el dret de caçar dins el bosc, fet que els deu provocar el mateix gaudiment que el que a mi i a la gent com jo ens provoca anar a caminar per la muntanya, amb l'única diferència que el passejar no té perquè provocar cap impacte ambiental, en canvi la caça és un dels principals motius del perill d'extinció d'algunes espècies animals (aus i mamífers) i en conseqüència de la pèrdua de biodiversitat. Aquest fet es veu agreujat en gran mesura si el que va a caçar és escopeter en lloc de caçador. Dia 1 de juliol va començar l'època de caça, fet que em provoca les següents reflexions.

La caça

La caça és una activitat realitzada per l'home des de fa molts d'anys, els homes primitius caçaven per sobreviure i fins a mitjans segle la caça era una manera d'alimentar-se, però avui en dia ningú viu de la caça. De totes maneres la caça forma part de la nostra cultura i tradició i com a tal s'ha de conservar, però per poder caçar hi ha d'haver animals, i per a que n'hi segueixi havent, la caça ha d'estar regulada i s'han de respectar les lleis. A continuació descriure dos amics que van a caçar els diumenges.

En Caçador i N'Escopeter

En Caçador quan era petit anava a cercar nius per jugar, coneixia els aucells i els seu vols i amb el temps ha anat adquirint més coneixements sobre la fauna de les nostres illes. En Caçador se n'ha adonat que la quantitat d'aucells que veia quan era jove ha disminuït i que fins i tot a alguns d'ells ja no els veu, també troba que ja no hi ha tantes llebres, ni genetes, ni ... En Caçador enten que hi ha d'haver unes normes a seguir per a que l'any que ve pugui tornar a caçar;

s'estima més un poc cada any i no fardar de la bona caçada d'un dia. Respecta les normes de la natura, perquè les coneix, i disfruta de la lluita entre un animal i ell (al cap i a la fi tots dos són animals), important-li poc si sen durà la peça a ca seva: passa més gust de dur una sola peça que li ha costat tot l'horabaixa, que no 20 de caçades en una hora. En Caçador troba que el seu esport és un art i en certa manera no li ho puc discutir. A més a més sen dur els cartutxos utilitzats a ca seva i no les deixa escampats pel camp, perquè sap que aquests poden contaminar la natura i acabar repercutint sobre els animals que ell caça i que li donen tant de plaer. Va molt alerta a prendre foc al bosc perquè és conscient de que és on hi viuen els animals. Dur una escopeta i pocs cans i els cuida molt perquè són els seus companys de batalla. Per res del món utilitzaria menjadors i abeuradors artificials per aconseguir les seves peces, pensa que és poc esportiu. Si veu una espècie rara que no coneix, no li tira perquè sap que el més probable és que sigui una espècie protegida.

N'Escopeter de petit mai li varen agradar els animals, al contrari li encatava tirar pedres als aucells i tomar els nius per esclafar els ous que hi havia dedins. De gran un dia sen va anar a fer un café amb el seu amic En Caçador, que li contà el bé que s'ho passava anant a caçar i N'Escopeter animat pel que

Francesca Martí

"Si caces endure'n els cartutxos a ca teva, no embrutis més la natura"

"La caça contribueix a la desaparició d'espècies animals"

li havia contat el seu amic va decidir provar-ho, i li va agradar això de tirar tirs a tot el que volava; al principi no rascava bolla, però com que la pràctica fa fer coses ben aviat va començar a dur peces a ca seva. A N'Escopeter li importen ben poc els animals que mata, com més en mata més podrà brevetjar, no enten com el seu amic Caçador passa més gust d'anar a caçar una peça que costa tant d'esforç i no agafar tot el que es posa davant. Ell només sent un renou i ja es posa a pegar tirs sense saber a què tira. No sen du mai a ca seva els cartutxos utilitzats, perquè ho hauria de fer?, pensa que no hi fan cap nosa a la natura. No respecta les vedes ni les dies de caça, ell va a caçar

quan li dona la gana. A N'Escopeter li agrada anar a caçar tot sol i després brevetjar damunt el seu triomf sobre la naturalesa. Moltes vegades En Caçador i N'Escopeter es discuteixen sobre les seves actituds, algun dia acabaran barellats.

Els caçadors no tenen tota la culpa de la desaparició dels animals

En els darrers anys les poblacions d'alguns animals han disminuït i segueixen disminuint, fins i tot algunes espècies estan en perill d'extinció; la pèrdua de biodiversitat es una problemàtica de la que es xerra arreu del món. Els caçadors i escopeters contribueixen a n'aquest fet, però no en tenen tota la culpa.

Encara ara s'utilitzen verins per matar moixos, salvatgines, genetes, marts i mostels, que en algunes ocasions se mengen els animals de corral de les cases de fora vila o fan malbé els cultius. La utilització d'aquests verins no tans sols afecta a aquests animals que es volen matar, sino que una vegada morts aquests animals poden ésser menjats

per altres (com voltors, que estan en perill d'extinció) que també es moren. L'ús de verí està penalitzat, en el seu lloc es poden utilitzar trampes, pel que s'ha de demanar permís. Demanaria que el caçador que tengués coneixença d'aquesta infracció donàs avis.

De cada vegada es fan més cases i urbanitzacions (legals o il legals) a fora vila, com a conseqüència els animals perden el seu hàbitat i acaben morint.

En els darrers anys hi ha hagut molts d'incendis que han cremat moltíssimes hectàrees de garriga i bosc destruint l'hàbitat dels animals.

La utilització massiva d'herbicides i insecticides ha mort molts d'insectes i herbes, disminuint l'aliment dels animals. I no tans sols això, si aquests mengen insectes o herbes esquitxades també moriran. De cada vegada hi ha més gent que va a disfrutar del bosc, en moltes ocasions no tan sols fan això, sino que a més l'embruten i desbaraten els animals que hi viuen (especialment si criden o sen duen el cassette).

En definitiva la culpa

de la disminució dels animals als nostros boscos i garrigues no és tota dels caçadors, però sen duen una part, per això jo els demanaria als caçadors i escopeters que seguissin l'exemple del meu amic En Caçador, ja que si seguim així ni ells podran anar a caçar ni nosaltres a disfrutar dels cants dels aucells en les nostres passetjades, perque no n'hi quedaran. Tornant a

les nostres passetjades pel puig, he volgut ésser tolerant i respectar als bons caçadors, que tenen els seus drets, però i el dret d'anar a passetjar tranquilament a on sen va?. El període de caça dura desde el 1 de juliol fins el 26 de gener, estant permés caçar tots els diumenges. Pel simple fet de la tolerància als caçadors, ells també haurien de tolerar i repectar el dret de dis-

"No utilitzeu verins, no tan sols maten un animal, sino que destrueixen tota una cadena alimentària"

frutar la natura amb tranquil·litat caçant enfora de les cases i els camins. Quan exprés aquestes idees als meus amics Caçador i Escopeter el primer es capaç d'entendrer-me, amb el segon acabam per discutir-nos.

El consell del mes

Quan nosaltres tiram els plàstics de les llaunes pensam que són enterrades, però abans poder volar degut al vent i anar a la mar, allà els peixos i foques poden jugar amb ells i ficar-hi el cap dedins, quan creixin acabaran afeigats pel seu propi joc. Quan tiris els plàstics als fems tallels.

Les pluges d'agost deixen 43 litres d'aigua

Les pluges que caigueren a la darrerria del mes d'agost deixaren un total de 43 litres d'aigua per metre quadrat. El Previmet ja anunciava

que durant la darrera setmana d'agost i la primera quinzena de setembre les Illes Balears es trobarien en alerta L i que hi havia perill de torrentades. Afortunadament no ha estat així, tot i que el setembre ha estat bastant plujós, però d'això ja n'informarem més envant.

No hi havia a Catalunya un poeta com Vicent A. Estellés

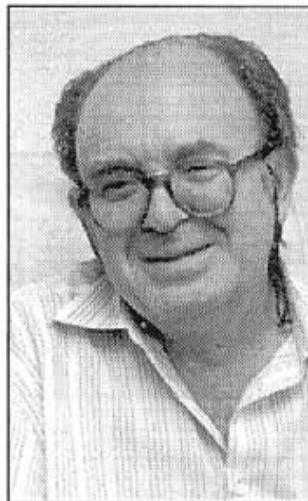
Andreu Salom i Mir

El 27 de Març de 1993 el gran poeta de l'Horta Valenciana, Vicent Andrés Estellés, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes el 1973, es reuní amb la mort en la seva llar eterna; després de molts anys de conviure-hi, personalment i literària, hagué d'acceptar finalment la invitació inajornable des del seu Burjassot nadiu. O potser fou a l'inrevés car, per a Estellés, «la meua mort se'n ve amb mi a totes bandes» («la seva mort», sí, però no la Mort, aquest «rostre lleig de la Puta Suprema» que avança envers nosaltres i que ens engoleix, com ens indica l'autor en el seu poema Mort i pam de Carles Riba).

El fet és que, qui ha estat considerat per alguns com el millor poeta de llengua catalana des d'Ausiàs March (ell mateix escrigué: «em moriré escrivint els millors versos / de l'idioma català en el segle/XX, amb perdó de Rosselló i Salvat./ amb el permís de Pere Quart i Espriu.»), ens va deixar orfes de la seva entranyable presència, de la seva angúnia no callada i rebel pel nostre poble, en un dia de primavera d'estiu d'ara farà tres anys.

L'obra poètica d'Estellés ha estat estudiada per nombrosos investigadors i crítics literaris, des de Lluís Alpera fins a Joan Triadú, passant per Joan Fuster, Josep M. Llompart, Francesc Parcerisas, Jaume Pérez Montaner, Montserrat Roig i D.H. Rosenthal, entre d'altres (l'exuberància creativa, la fecunda activitat poètica del nostre poeta -si no m'engany, deu volums d'obra completa publicada, fins ara, més els nombrosos llibres que encara no hi han estat inclosos, ultra una cinquentena de produccions inèdites- i la seva mateixa concepció poètica, de to marcadament plural, ha permès aquestes múltiples complicitats i entusiastes apropaments a la seva poesia). Ells han parlat dels temes recurrents en la poesia estellesiana, des de la realitat angoixa i miserable de la postguerra fins les esperances de canvi i les alegries personals i col·lectives. És a dir, de la grisor d'una vida quotidiana amb la mort sempre sotjant; però també del goig de viure, que en el nostre autor és sobretot el goig de sexe, de l'amor («No hi havia a València dos amans com nosaltres, / car d'amants com nosaltres en són parits ben pocs») Fuster l'ha qualificat de «poeta de realitats», de realitats concretes, fisiològiques, embolcallades en un to col·loquial característic, directe i despul·lat.

Amb tot, em plau recordar, ara i ací, l'insubornable compromís polític-social i la seva decidida voluntat de servei a la lluita per la recuperació nacional catalana, reflectiva en nombrosos poemes d'àmplia difusió (com aquell que comença amb «Assumiràs la veu d'un poble...», o aquell altre que acaba amb aquests versos: «De ser i ser

del tot, plenament: tenir patria. / I una pàtria lliure, i lluminosa, i alta.»). Vicent Andrés sempre estigué disposat a fer costat a totes aquelles iniciatives d'enaltiment de la seva (la nostra) pàtria. Algú ha recordat que, més enllà de la seva vàlua com a escriptor, «moltes persones, llegint els seus poemes, s'hauran sentit més humans i més membres d'aquest poble», no debades ell pertanyia a les classes populars -en el sentit

#"La seva vida era harmoniosa i els elements en ell tan ben lligats que podria dreçar-se la natura per a dir tot el món: Això era un home!"

gramscià del terme-, les úniques, que al País Valencià (i a les nostres Illes), a hores d'ara, estan recollint el testimoni de la reivindicació nacional.

Unes paraules manllevades d'un gran tràgic llatí em serviran per a cloure aquesta modesta evocació del «fill del forner que feia versos», com ell volia que el recordassin en el poema que relatava el seu hipòtic enterrament: «La seva vida era harmoniosa i els elements en ell tan ben lligats que podria dreçar-se la natura per a dir tot el món: Això era un home!».

Firmat un nou conveni entre l'APFM i el Govern Balear

Un any més la Presidència del Govern Balear ha signat un conveni de col·laboració amb l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, a la qual hi està adherida aquesta revista, corresponent als anys 1995, 1996 i 1997 i d'una quantia de sis milions que es repartirà entre els 48 associats

La Beata d'enguany ha vist pujar la participació del jovent a les festes

La Quinta del 96, a diferència de moltes, no s'ha aturat de fer coses de tot l'any i a les festes de la Beata tampoc volgueren deixar de fer-ho. Organitzaren una festa de l'espuma a la plaça Major, amb música en directe d'una cadena de ràdio i amb servei de bar. La festa acabà tard i tothom s'ho passà d'allò millor. Tot hi que no fèrem el càlcul segur que hi havia prop de 500 persones. Enhorabona en aquesta Quinta i a veure si els que vendran ho fan al manco igual.

La Quinta del 96 organitza una bona festa a la plaça Major, un grup de joves vilafranquers es decidí per fer un peculiar corre-foc a la cloenda de les festes i altres feren curses de cotxe

La filòloga Maria de la Pau Janer feu una conferència a la Biblioteca Municipal sobre Rondallística i concretament sobre la figura de mossèn Antoni M. Alcover. A l'acte hi assistí un grapat de persones que pogueren gaudir de les paraules de na Maria de la Pau i conegueren un poc més sobre aquest món.

En Tomeu Nicolau Morlà, més coneguts per tots com Tomeu Penya, fou l'encarregat de pronunciar el pregó de festes d'enguany. A diferència d'altres anys foren moltes les persones que assistiren en aquest acte, el qual pensam que s'hauria de plantejar d'una altra forma per així haver-hi més participació. El pregó no fou llarg, però durant el temps que va durar tots els assistents pogueren conèixer un poc més en Tomeu, però no en Tomeu "artista" sino d'un Tomeu encantat de ser vilafranquer i fortament arrelat al nostre poble. El regidor de Cultura, Jaume Sansó, fou l'encarregat de presentar-lo.

En Flor i na "Tita" també es volgueren sumar a l'any dedicat a les Rondalles i prepararen un exposició de figures rondallístiques de paper. Juntament amb els seus treballs també exposaren tots aquells que han fet totes les persones que han participat als cursos d'adults.

Enguany poguerem tornar a veure carreres de cavalls en Es Cós

Els dimonis i caparrots feren tornar córrer de valent els més joves i més d'un se'n va anar cap a ca seva amb una bona verdencada i els més petits tornaren a plorar de valent.

A la plaça Major hi va haver tota classe de jocs infantils per a tots els nins i nines de la Vila i foren coordinats pels monitors i monitores de l'Escola d'Estiu.

Es tornà a celebrar el Memorial Jordi Nicolau que enguany arribava a la seva quarta edició.

Els joves demostraren que quan volen fer alguna cosa en saben. Enguany es decidiren per fer curses de cotxes a Sa Farinera i la cosa va sortir d'allò millor.

Moltes gràcies a tots!

Aquest no és un anunci publicitari. És un anunci d'agraïment a tot el poble de Mallorca per la seva participació a la gran concentració del darrer 18 de maig a la plaça Major de Palma, a la Diada per Mallorca, la Llengua i l'Autogovern.

Gràcies als joves i als grans, als de Palma i als de la Part Forana, al món de l'empresa i al món sindical, als professionals, als ensenyants, als universitaris, al món de la cultura popular, a l'església mallorquina, a les entitats veïnals i mediambientals, a les federacions de persones majors, a tots els mitjans de comunicació, als pares i mares d'alumnes, als centenars d'entitats i col·lectius que aportaren el seu nom i la seva feina per fer possible aquell gran dia. A totes les institucions que feren costat a la Diada i a la seva reclamació, l'equiparació autonòmica de les Balears amb les Comunitats Històriques.

Les entitats organitzadores, i l'Obra Cultural Balear com a coordinadora, volem donar-vos les gràcies a tots. A aquells milers de persones que aixecàreu a l'unisson l'immens Mosaic Humà i a tots els qui, des de ca vostra, també en comparíeu l'esperit i la força.

**Gràcies a tots
i continuem endavant!**

Es Molí Social

Com cercar feina

Mancomunitat del Pla

Les borses de treball

Continuant amb els articles d'orientació laboral aquest pic parlarem de les Borses de Treball com un mitjà de contacte entre el treballador i l'empresa. Quan hi ha una necessitat de cobrir un lloc de treball, l'empresa deixa constància de la seva demanda contactant amb el centre on es troba la borsa de treball.

Per aprofitar-te dels avantatges d'una borsa de treball has de complir uns requisits:

- Emplena correctament el document de demanda.
- Avisa quan modifiques qualque dada o si trobes feina.
- Comprometre't personalment amb les condicions establertes per cada borsa de treball.

Algunes borses de Treball són les següents:

- Mancomunitat Pla de Mallorca, C/Hospital, 28 de Petra. Tel: 83.01.41. Compta en el seu Servei de Promoció Econòmica d'un servei dirigit a les empreses i persones que desitgin incorporar-se al món laboral, gestionat, a través d'una Borsa de Treball, ofertes i demandes de feina.
- Direcció General de Joventut, Menors i Família C/ de Francesc Salva, s/n. Edifici «Es Pinaret», es Pont d'Inca. Tel:

176410/14

- SIOPJ C/Horts, 1 baixos. Tel 718344- 719986

- UIB Ctra. Valldemossa Km 7'5 Palma. Tel 173040

Adreçat especialment als estudiants de la UIB que són llicenciats o diplomats, però també a tots els estudiants que volen incorporar-se al món laboral.

- CAEBAvda. Gabriel Alomar i Villalonga, 27 TEL: 760650/54/58.

- Instituts de Formació Professional (només per estudiants matriculats)

- Col·legits i Associacions Professionals, (consulta el teu col·legit professional)

Per a qualsevol con-

sulta que vulguis fer sobre temes d'Orientació laboral i recerca de feina pots dirigir-te a la Mancomunitat Pla de Mallorca, Servei de Promoció Econòmica de Carrer Hospital, 28 de Petra o telefonar a 83.01.41 on t'atendrem gustosament i amb la professionalitat que el tema requereix.

Aquest article està elaborat a partir de la «Guia d'Ocupació» editada per la Direcció General de Joventut, Menors i Família Conselleria de Governació i la Guia d'Orientació Laboral «Cerques Feina? Editada per l'Ajuntament de Palma.

El plaer de beure. Vins de Miquel Gelabert

El que sorprèn d'aquest petit celler, que no supera la capacitat total de 5.000 l, és el grau d'improvisació i la gran quantitat de varietats i sistemes de vinificació que s'hi duen a terme.

El celler es troba ubicat a Manacor i fou fundat l'any 1985 pel propi Miquel Gelabert. La política que s'hi practica és la d'introduir varietats i sistemes de vinificació foranis, per tal de millorar la qualitat dels seus vins. Aquesta bodega, tot i ser desconeguda per una gran majoria del públic mallorquí, manté una línia de vins que, en molts de casos, podria competir amb les bodegues més famoses de l'illa.

El vi que ens ha duit a escriure aquestes quatre ratlles és un Cabernet Sauvignon 100%, elaborat l'any 1993 i que prové de les vinyes manacorines del Morro i del Poàs.

Després d'una estada de dotze mesos en

bóta de roure americà i d'una criança reductora en botella de també un any, el vi surt al mercat.

Manifesta un color negre amb reflexos vermells. En nas, es noten tocs especiats (propis del cep Cabernet), amb un fons balsàmic que demostra una bona criança. En boca, és fresc i viu, amb una càrrega tànica lleugera, però de bona qualitat. El retronasal és complex, però bàsicament recorda la criança en roure.

El vi es troba en un moment òptim de consum, però així i tot, pot aguantar el pas del temps si es guarda en les condicions adequades. El seu preu aproximat de venda al públic és de 700 pessetes.

Vins Miquel Gelabert. C/ Menorca,

5. Manacor

Tels.: 82 14 44 - 58 64 76

Francesc Grimalt

Esports

El Vilafranca només pot fer tercer en el Torneig del Meló

El C.F. Vilafranca quedà en el tercer lloc del torneig anual d'Es Meló ja que el trofeu se l'adjudicà en la final el Campos davant el Reial Mallorca per 3-1. El C.F. Vilafranca perdé el primer partit contra el Campos en els penals, realitzant un magnífic partit fent mostra del gran potencial que enguany farà gala, remontant un dos a zero advers. En els partits de consolació s'imposà per 3-1 al Felanitx de Sebastià Nadal, un dels equips capdavanters de la Tercera Divisió balear, en un partit en el què els de Pep Sansó deixaren ben alt el pavelló vilafranquer.

Bon començament a Regional Preferent

Ja ha començat a rodar la pilota al Molí Nou. El passat vint-i-cinc d'agost el primer equip del C.F. Vilafranca va iniciar la temporada, a la nova categoria de Regional Preferent, on en només quatre partits va situat en cinquena posició, va just darrera el també recent ascendit, el Port de Sóller, amb un punt de desventatge. En aquets moments encapçala la taula classificatòria l'Escolar amb dotze punts, és l'únic equip que no ha cedit cap punt, i ha fet tretze gols. El Vilafranca ha sumat vuit punts, dels quals sis han estat aconseguits amb dues victòries, i els dos restans amb dos empats davant el Calvià, el primer partit, i l'altre segon en contra al Molí Nou davant l'Alcúdia, en un partit que va estar merca per la falta de categoria de l'àrbitre i els seus ajudants, juntament amb el poc públic vilafranquer que assistí al partit per mor de la celebració de la Festa des Meló. L'equip d'en Pep Sansó i d'en Gaspar va guanyar el primer partit a casa davant el Montaura, que en cap moment va deixar jugar l'equip local, encara que amb una fantàstica jugada d'en Sureda al minut vint-i-dos de la primera part va marcar el primer i únic gol del partit.

Torneig de Tennis Taula

Altre cop se celebrà el torneig de tennis taula organitzat pel Bar Amengual. Les persones interessades en participar-hi s'han d'apuntar al mateix bar abans del 29 de setembre. Anima't i participa!

* Sebastià Sastre "Tifes" fitxa pels juvenils del Badia de Cala Millor.

* Els germans Pere i Emilià Nicolau segueixen la seva caminada en el primer equip de Balears, el Reial Mallorca. El segon fou el màxim goleador dels benjamins del Mallorca.

* En Joan Miquel Barceló acompanyarà a l'altre vilafranquer Noel Chapira en els infantils del Sant Francesc de Ciutat.

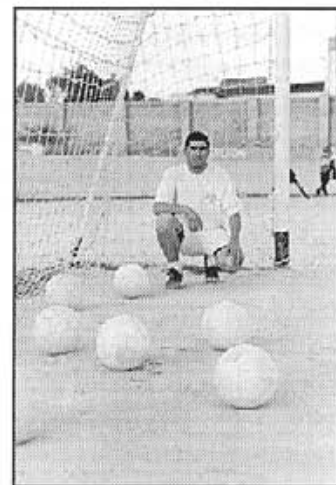
NOTÍCIES BREUS

* Gaspar Sastre serà l'ajudant de Pep Sansó en el Vilafranca a Regional Preferent.

* En Monserrat «Fosc» seguirà al cap davant dels juvenils vilafranquers.

* Els germans Joan i Guillem Escalles es faran càrreg dels cadets a la Segona Regional.

* El futbol 5 seguirà entrenat per Pere Llull.

Sebastià Julià

* L'ex-jugador del C.F. Vilafranca, Sebastià Barceló «Julià», ha decidit fitxar enguany per Sa Penya. Esperem que aquesta decisió no sigui definitiva i que ben aviat poguem tornar a veure la polivelència i el bon futbol d'en Sebastià al primer equip del nostre poble.

* Mateu Català deixa el club meloner per ara defensar els colors vermells del Porreres.

Amador 'Senyoret': "El que vol la gent és veure bon futbol els diumenges"

Amador Barceló Nicolau, més conegut per tots com n'Amador 'Senyoret', és l'actual tresorer de la junta directiva del club de futbol Vilafranca i des de la represa d'aquest esport al nostre poble, l'any 1988, sempre ha estat fortament compromés en tot el que representa, en el dia d'avui, aquest club per la Vila. Per sort seva, i per la de tota l'altre gent que ha ajudat d'una o altra forma a tornar veure horabaixes de bon futbol en Es Molí Nou després d'aquella partida d'anys de total sequera esportiva, ha vist com els diferents equips del Vilafranca, any rera any, anaven consolidant-se dins les diferents categories a les que participava i ja pot disfrutar de veure el primer equip a Regional Preferent i un futbol base que pot donar bons jugadors locals dins pocs

anys. En aquesta secció de la revista dedicada a la l'entrevista ja hi han parlat diferents jugadors i entrenadors del plantell, ara toca parlar a la directiva i creim que n'Amador és dels millors indicats per fer-ho.

Quins plans teniu preparats per aquesta temporada?

Per començar tenim pensat fer una reunió cada mes, amb els delegats de tots els equips i els directius, sobretot per xerrar dels problemes que es poden presentar.

L'objectiu del primer equip és aguantar la categoria i quedar entre els caps davanters. De cara a la pedrera ens agradaria comptar amb totes les categories, de fet només ens falta un equip, els infantils, i no és fa perquè només hi ha tres jugadors. Per aquesta temporada tenim sis equips, que ténen dos o tres delegats cada un, i els seus entrenadors seran aquests: en Pep Sansó i en Gaspar Sastre entrenaran

"No hi ha cap jugador que cobri, només es paga la benzina als jugadors que vénen de fora. L'únic que cobra és l'entrenador però pensam que aquests doblers estan ben pagats si tenim en compte la forma de treballar d'en Pep"

el primer equip, els juvenils els entrenarà en Montserrat, en els cadets ho seran en Joan i Guillem Escales, per el futbol 7 Aleví en Biel Barceló i pels Benjamins serà en Pere Lull i en Damià Sansó

Si al final de temporada el Vilafranca queda primer o va a la promoció, quines mesures agafaríeu?

En principi pensam que hem fet un equip per mantenir-nos per davant, però si ens trobàssim en aquesta situació ja cercarem solucions adequades al moment oportú. De fet no crec que obtàssim a pujar a Tercera, a més a un poble com el nostre és molt difícil mantenir aquesta categoria, sobretot per l'elevat cost que això suposaria.

Amb un Vilafranca tant potent a Regional Preferent s'haurà de dissenyar una nova estratègia de cara al futur. No és gaire lògic tenir aquest gran equip sense tenir altres aspiracions?

Ara es pretén que es vegi bon futbol els diumenges, perquè és això el que vol veure l'espectador; i implantar una bona disciplina des del futbol base, sobretot per avesar els joves a l'hora de pujar de categoria, perquè amb la pedrera que tenim ara d'aquí a poc temps tendrem un plantell on la majoria dels seus membres seran vilafranquers. Llavors si que es podrà optar a pujar.

Quants de jugadors co-

bren del club al primer equip?

No hi ha cap jugador que cobri, només es paga la benzina als jugadors que vénen de fora. L'entrenador sí que cobra però pensam que aquests doblers estan ben pagats sobretot si tenim en compte la forma de treballar d'en Pep i el prestigi que té a les Illes. Per una part és costós tenir-lo però també té els seus avantatges perquè molts de jugadors vénen al nostre club sense res a canvi pel simple fet d'entrenar-lo en Pep.

Sempre es discuteix sobre l'economia i dels diferents tractes del club, de si la despesa es major pel primer equip i no es té tant en compte el futbol base o que els més joves estan desfavorits... Què en pensa de tot això la directiva?

La despesa sempre serà més gran pel primer equip, per posar uns exemples et puc dir que el cost d'un partit de futbol base pot costar unes

cinc o sis mil pessetes mentres que els dels altres pugen a unes trenta mil de mitjana, el club només ingressa la quota dels pares, les fitxes dels petits valen cinc mil pessetes i les dels grans set mil, a tot això s'hi han d'afegir les assegurances, inscripcions a la federació, multes... En quan al tracte no es tant com es diu i més si tenim en compte tot el que he comentat. Es deia que els grans empraven unes catifes que havien estat pagades amb doblers donats al futbol base cosa que no era vera ja que la persona que va donar aquests doblers també va regalar aquestes als grans. Crec que aquesta suposada falta de tracte es deu més a motius de falta de coordinació de les persones encarregades del club que no de mala intenció per part d'algú.

Creus que és bo pel futur del C.F.Vilafranca que hi hagi un equip de penyes? Jo crec que és beneficiós. Sempre que hi hagi un altre

"Crec que aquesta suposada falta de tracte es deu més a motius de falta de coordinació de les persones encarregades del club que no de mala intenció per part d'algú"

equip de futbol hi haurà més gent que practicarà aquest esport i això sempre és bo pel poble. Per altre banda és positiu, perquè els hi podem cedir els jugadors que han acabat de juvenils i els hi fal-

ten partits a un nivell més alt per jugar definitivament a Preferent.

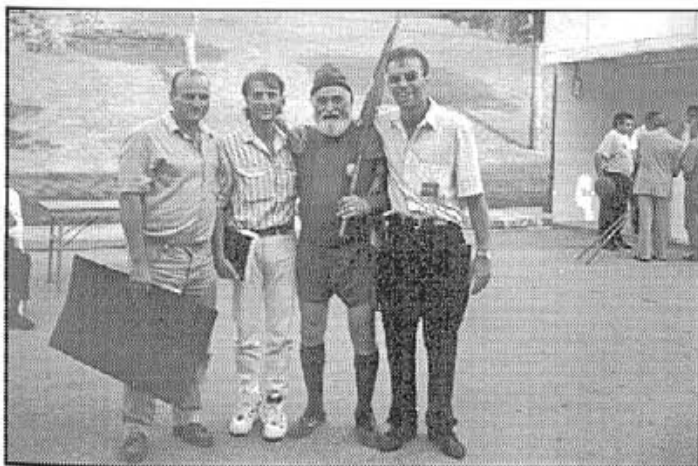
Quines són les principals mancances del poliesportiu?

La falta de potència elèctrica motiva que no es pugui entrenar en tots els focus del camp ja que s'han d'apagar dues torres si es vol practicar un altre esport a la pista de voleibol. Quan només entrena un equip no hi ha cap problema però quan també es vol jugar a l'altre part surt el problema. Els termos tampoc estan en condicions perquè són antics i petits però en general crec que la dotació esportiva és bona pel poble que tenim.

Hi vols afegir res en aquesta conversa?

Sí, de part de la directiva volem donar les gràcies als delegats, entrenadors, coordinadors i pares que ens ajudaren a la passada temporada i que entre tots hem d'evitar crear falses polèmiques entre el primer equip i el futbol base que no és per tant. **Jaume Vidal.**

La Penya Barcelonista des Pla al Congrés de Penyes del Barça

Un total de 523 penyes assistiren al Congrés de Penyes Barcelonistes celebrat al Palau Sant Jordi. Dels 1468 penyistes cal destacar la presència de tres vilafranquers, Guillem

Febrer, Sebastià Jaume i Biel Barceló representant la Penya Barcelonista d'es Pla. A la reunió, el president del F.C. Barcelona, Josep Lluís Nuñez, resumí el balanç de la passada temporada. El president culé anuncià que, tot i la manca de títols, es realitzà una excel·lent campanya. Passades tres hores acabà la reunió i s'oferí un gran dinar a tots els assistents. Focs d'artifici, un pastís immens, més de mil globus passejant pels aires,

a més a més un decorat impressionant acollí un caramull d'actuacions. Tota aquesta festa per celebrar que el F.C. Barcelona té inscrites més de mil penyes. Enhorabona als tres vilafranquers que tengueren l'honor de presenciar aquest espectacle i esperam que aquesta no sigui l'última vegada.

Penya Barcelonista des Pla

Noticiari

Canvis al forn de Can Xaves

Segurament que tos ja ho sabreu però sempre queda algú que no sap on es serveix el pa de can Xaves durant aquests mesos que haurà de romandre tancat el que fins ara havia estat el forn. Idò ara haureu d'anar al carrer de Monsenyor Damià Nicolau número 6, encara que n'hi ha que el coneixen com el de "S'aigo", just a davant can Jaumet des Forn.

La guarderia ja està tancada

La guarderia de na Catalina Mut, que estava instal·lada al carrer Principal, tancà a principis d'aquest mes degut a la manca d'al.lots que hi anaven. Per tant a partir d'ara tots aquells pares que vulguin dur qualche fill a una guarderia hauran de cercar de lloc a un altre poble ja que a partir d'ara el servei que ens donava na Catalina ja no el tendrem.

Bartomeu Català premiat amb la Creu de Plata al mèrit social

El passat 17 de setembre la Reina donya Sofia condecorà el vilafranquer i president de 'Projecte Home' Bartomeu Català amb la Creu de Plata de l'Ordre Civil de la Solidaritat per la seva labor social. En Bartomeu fou condecorat juntament amb el també sacerdot Llorenç Tous i foren acompanyats a l'acta per la delegada del Govern Catalina Cirer i també i fou el ministre Javier Arenas.

Defunció

Joan Bover Jaume, morí dia 9 de juliol a l'edat de 76 anys

Podeu dur llet en pols a ca l'apotecari per els nins de Bòsnia

Els nins de Bòsnia no poden beure llet degut a la guerra que ha patit el seu poble, si vols arreglar-ho pots contribuir duent llet en pols a ca l'apotecari. El mateix us podrà donar més informació sobre aquesta campanya que realitza el Col·legi d'Apotecaris. La campanya de recollida dura fins el dia 31 d'Octubre; no vos ho penseu massa temps.

Es Piló

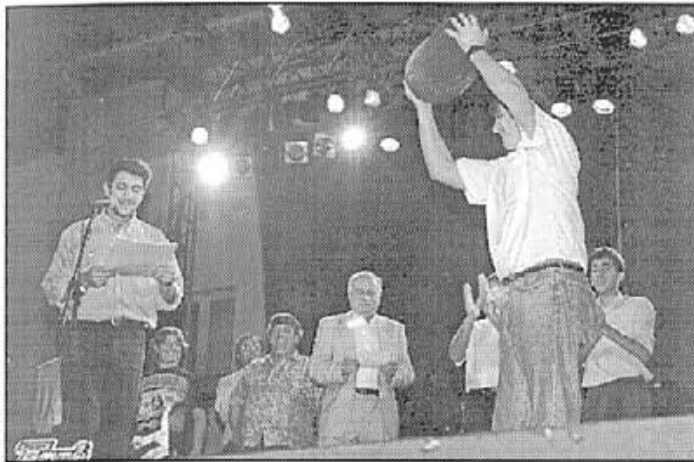
Abans una tristura de poble. Ara una simpatia de poble. - I és que al delegat de PIMEM a la comarca de Llevant i regidor del PP de Vilafranca, Antoni Gayà, no li manquen idees a l'hora de rellançar la malmanada economia del Pla. L'altre dia, en motiu d'una reunió amb els comerciants de la Vila on es tractava la problemàtica de la desviació, va comunicar a una periodista del "Diari de Balears" la seva brillant idea que salvarà el poble de tots els mals futurs: "S'ha de fer una Vilafranca simpàtica i així els estrangers s'aturaran". Així és que ja ho sabeu, comerciants i vianants, d'ara en endavant dents ben netes i una bona rialla a la boca (si hi ha algú que tengui problemes bucals ara hi ha un dentista nou a la Vila), el matí granera en mà i una bona passada a la carrera, els vespres mirau "Tele-Tienda", sempre es poden agafar models per col·locar els vostres productes als mostradors i prestageries, segur que entre tots ferem una simpatia de poble.

La marxa dels 40. - Sempre n'hi ha de despistats quan s'organitzen actes. L'altre dia, en motiu de la festa organitzada per la brillant Quinta del 96, més d'un i una d'aquests que ja s'acosten als 40 anys sense adonar-se'n o inclús algun que ja els ha passat feren acta de presència a la plaça perquè creien que aquella festa dels 40 era per ells. Així com anaven arribant els despistats i despistades quedaren mitg sorpresos veure tot aquell embalum de jovent, sort que la Quinta va instal·lar un servei de bar en poca il·luminació i més d'un es va intentar fer el curiós quan en realitat el seu objectiu primer era retrobar l'esperit perdut.

La normalització dels 40. - Seguint amb la mateixa festa, i sense llevar cap mèrit als joves de la Quinta del 96 que han demostrat que volen fer alguna cosa més que cantar panades i demanar doblers als veinats el dia de Pasqua, va ser llastimós haver de sentir durant tota la nit els disc-jockeys de la cadena parlar en castellà. En llegir això, de seguida, haureu pensat que aquests d'Es Molí Nou ja hi tornen esser amb això de la llengua, idò sí. Sembla increïble que encara avui alguns mitjans de comunicació es mostrin tant poc sensibilitzats amb la realitat mallorquina i més encara si tenim en compte que vengueren a fer el seu espectacle a un poble del Pla on són invisibles els que no entenen la nostra llengua. I per més inri dos dels tres disc-jockeys eren mallorquins, sort d'una al.lota, que per cert ho va fer molt bé el poc temps que sortí, que en haver passat la mitja nit pujà a l'escenari per entonar les primeres paraules normalitzades. Envers de la festa dels 40 pareixia una festa de l'any 40.

Festa del Meló 96

Fotos: Joan Jaume

El meló més gros d'enguany va tornar ésser de Sineu, concretament d'en Biel Bauçà, i pesà 14 kilòs i 150 grams. Antoni Mascaró fou el primer vilafranquer amb un exemplar de 13 kilòs i 70 grams, en Mascaró també va guanyar el segon i el tercer premi.

Desfilada de llanternes

Tomeu Peña va ser un any més el protagonista de la festa i omplí la plaça Major. L'actuació d'en Tomeu la podríem qualificar d'excel·lent així com també ho fou la de la seva orquestra, els "Geminis". Els qui també tornaren actuar després d'uns anys de no fer-ho, pot ser massa anys, foren "Els Mallorquins" amb els quals hi toca, com tots sabeu, en Gori de sa Plaça. També cal felicitar el club de futbol per haver organitzat aquesta festa.

Un any més Antoni Amengual tregué els seus gustosos melons a la plaça perquè tots aquells vilafranquers hi externs se'n adonassin de lo bo i millor del nostre meló

"LL" de "Villafranca", ja hi tornam ésser

L'any passat, els cartells que anunciaven la Fira i Festa d'es Meló, aquesta disbauxa organitzada per promocionar els productes d'uns venedors de fruita que donen l'esquena al poble, portava el nom de la vila escrit en foraster. Llavors se

va excusar l'errada «d'impremta» per sortir al pas de les crítiques. Enguany el PSM ha repetit l'anunci de la gran festa a VILAFRANCA. No és estrany, per altra part, que uns regidors nacionalistes que en la seva majoria pronuncien el nom del poble en foraster no es fixin en errades d'imatge per a un partit que es mostra en certes ocasions sensible per una política normalitzadora

Resulta sorprenent la rentada de cara normalitzadora del PSM que per una part convida als comerços a rotular i anunciar els seus articles en català i per altra permet desgavells lingüístics que afecten a la imatge de tot el poble. Simplement és vergonyós i ve a confirmar, una vegada més, el descontrol que hi ha dins el partit que sembla governar el nostre poble des de la lluna amb la desgràcia de què si el PSM està a la Lluna, l'oposició està a Mart. Si be cal reconèixer que la devoció normalitzadora del PP no és el plat fort dels seus representants a Vilafranca.

Dins el desconcert que impera dins el PSM local, el grup de govern, per segona vegada es va atrevir a realitzar un ple de la corporació sense haver-ne fet l'anunci públic mitjançant els tablons de l'Ajuntament que pel que els fan servir recorden als pitjors temps del PP on tot es fermava i desfermava a l'ombra més obscura de La Sala. El batle deu una disculpa als qui treballen per la defensa de la nostra llengua i per la plena normalització del català, començant per la correcta pronunciació i escriptura del nom del nostre poble: VILAFRANCA.

Fira del Meló 96

Fotos: Joan Jaume

